سرمقاله

تطبیق اصول منشور عقلانیت و توسعه با قانون اساسی

عقلانیت و توسعه یک گفتمان تخصصی توسعه شهری است که خلاصه ای از آن در قالب منشور عقلانیت و توسعه ارائه شده است. این گفتمان اگر چه حرف تازه ای برای گفتن دارد و البته امتحانش را در دوسال اخیر به خوبی پس داده، اما دقیقا منطبق بر مهم ترین سند بالادستی یعنی قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران پی ریزی شده است.

این واقعیت نشان می دهد که منشور عقلانیت و توسعه در راستای سیاست های کلان کشور که در قالب قانون اساسی جمهوری اسلامی متضمن تحقق حقوق ملت و یکپارچگی کشور است تدوین شده است.

روح حاکم بر این منشور مهم ترین اهداف نظام و مردم را که در قانون اساسی تجلی یافته تامین می کند، اما بیش از همه در چند اصل قانون اساسی می توان اهداف و برنامه های منشور عقلاینت و توسعه را پی گرفت. اصل سوم قانون اساسی بر مشارکت مردم در تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خویش تصریح دارد.

مشارکت مردم در سرنوشت خود از دو طریق به دست می آید. اول از همه شرکت در انتخابات و انتخابات ارکان مختلف نظام مدریتی کشور که در این مورد از طریق انتخاب نمایندگان خود در پارلمان شهری اتفاق می افتد، دوم در قالب مشارکت در برنامه ها و پروژه های سازندگی.

گفتمان عقلانیت و توسعه اساسا بر مشارکت دادن مردم در توسعه شهر تاکید دارد. در پروژه باز آفرینی، توانمندسازی محلات جز از طریق مشارکت پذیری مردم به دست نمی آید. شناسایی پتانسیل فعال نشده ی مردمی و تقویت و به فعل در آوردن آن با بازیابی هویت شهر یکی از اهداف کلان بازآفرینی شهری است.

در اصل سوم قانون اساسی بر ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیر ضرور تاکید شده است. بر اساس گفتمان عقلانیت و توسعه، تغییراتی در ساختار شهرداری رشت رخ داده که تغییر چارت سازمانی منطبق با ابلاغیه وزارت کشور مهم ترین بخش آن است.

تبدیل ۱۴ سازمان زیر مجموعه شهرداری به ۱۰ سازمان در جهت حذف تشکیلات غیرضرور انجام شده است. در یکی دیگر از بندهای اصل سوم قانون اساسی تقویت روح بررسی و تتبع و ابتکار در تمام زمینه های علمی، فرهنگی و اسلامی از طریق تاسیس مراکز تحقیق و تشویق محققان مورد توجه قرار گرفته است.

یکی از عناصر اصلی توسعه در گفتمان عقلانیت و توسعه، تئوری یا تسلسل نسبی عملکردها و اندیشه هاست که در آن بر تولید تئوری توسط نخبگان تاکید شده است. نخبگان باید آسیب شناسی مکرر دائمی داشته باشند. این تئوری ها را نخبگان فکری باید صیقل بدهند و آفات آن را باثبت وقایع و عملکردهای موجود بزدایید.

شهرداری رشت در واپسین روزهای سال ۹۴، مرکز خلاقیت و نوآوری را راه اندازی کرد. در این مرکز، مطالعات و افکار خلاق مورد توجه ویژه قرار می گیرد.

در یکی دیگر از بندهای اصل سوم قانون اساسی، بر تامین حقوق همه جانبه افراد از زن و مرد تاکید شده است.

شهرداری رشت بر اساس گفتمان عقلانیت و توسعه، امروز تبعیض زدایی جنسیتی را اول از همه از ساختار خودش شروع کرده است. در حالی که تنها ۱۸ درصد پرسنل شهرداری را زنان تشکیل می دهند، ۴۶ درصد پست های مدیریتی شهرداری در اختیار زنان است. اکنون مدیرعامل سه سازمان زیر مجموعه شهرداری زن هستند و دو زن بر مسند شهرداری دو منطقه شهرداری نشسته اند. این همه توجه به زنان پست های مدیریتی را در کمتر نهاد یا سازمانی در کشور می توان سراغ گرفت.

اصل چهل و سوم قانون اساسی می گوید که برای تامین استقلال اقتصادی جامعه و ریشه کن کردن فقر و محرومیت و برآوردن نیازهای انسان در جریان رشد با حفظ آزادی او، اقتصاد و جمهوری اسلامی ایران بر اساس استفاده از علوم و فنون و تربیت افراد ماهر به نسبت احتیاج برای توسعه و پیشرفت اقتصاد کشور استوار می شود. در گفتمان عقلاینت و توسعه به استفاده از نخبگان و نیروهای متخصص و کارآمد توجه ویژه ای شده است. در شهرداری رشت امروز سطح دانش و تخصص مدیران ارشد نسبت به قبل ارتقای چشمگیری یافته است.

استفاده از محققان و پژوهشگران و نیروهای زبده اقتصادی نیز در دستور کار قرار گرفته و در نوسازی ساختار اداری شهرداری هم به تربیت نیروها پرداخته می شود. با افزایش مشارکت عمومی، در عرصه های مختلف زمینه برای استفاده از نیروهای متخصص و ماهر در توسعه شهری فراهم می شود.

اما یکی از اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی که در بیش از یک دهه گذشته مورد تاکید ویژه مقام معظم رهبری قرار گرفته و همواره ایشان بر تحقق آن اصرار ورزیده اند، اصل چهل و چهار قانون اساسی است. آنچه در این اصل برجسته تر است، لزوم واسپاری امور به مردم و تقویت بخش خصوصی در اقتصاد است که متاسفانه تاکنون به خوبی جامه عمل پوشانیده نشده است. چرا که نهادهای دولتی و شبه دولتی تصدی گر تمایل چندانی ندارند که قدرت در اختیار داشتن اقتصاد را رها کنند، حتی اگر این مساله یعنی تمرکز اقتصاد در دست بخش های دولتی و غیردولتی، باعث ناکارآمدی سیستم اقتصادی کشور شود.

خوشبختانه تفکر عقلاینت و توسعه، مبتنی بر جذب سرمایه گذار خصوصی است. این تصور که شهرداری یک تنه اقتصاد شهر را پایدار کند تصوری غیرعلمی و ناکارآمد است. چون این بخش خصوصی است که به دلایل مختلف که در این مقال نمی گنجد می تواند هم از حیث کمی و هم کیفی خدمات بهتری ارائه دهد. در این فرآیند شهرداری نقش متوازن کننده برخورداری مناطق مختلف شهر از سرمایه گذاری ها را بر عهده می گیرد. اما شاید مهم ترین وظیفه شهرداری و شورای شهر در این زمینه که حلقه مفقوده عدم تحقق این بند مهم از اصل چهل و چهار قانون اساسی است، فراهم آوردن زمینه مشارکت بخش خصوصی است. برای جذب سرمایه گذار باید بسترهای مختلفی در شهر فراهم شود که یکی از مهم ترین آنها کاهش قابل توجه بوروکراسی اداری است. ثبات مدیریتی قطعا یکی دیگر از نکات تاثیر گزار در جذب سرمایه گذار است.

اینکه اصل چهل و چهار قانون اساسی هنوز به طور کامل تحقق نیافته زیبنده نیست. از هم این روست که مقام معظم رهبری دغدغه فراوانی در این زمینه دارند.

امید است پایداری گفتمان عقلانیت و توسعه در هر رشت زمینه لازم برای اجرای کامل این اصل که قطعا تاثیر شگرفی بر زندگی مردم خواهد داشت، فراهم کند.

گفت و گو با دکتر مازیار جفرودی، استاد دانشگاه و جامعه‌شناس سیاسی:

ادبیات احمدی‌نژاد در گفتمان کاندیداهای اصولگرا وجود دارد

گیلان امروز، محمد غلامی‌پور- کمتر از یک ماه تا برگزاری دوازدهمین دوره‌ی انتخابات ریاست جمهوری باقی مانده است؛ انتخاباتی که پیش از موعد و خیلی زودتر از انتظار با ثبت‌نام احمدی‌نژاد داغ شد اما همانطور که انتظار می‌رفت او نتوانست از فیلتر شورای نگهبان رد شود و حالا با رد صلاحیت او یک آرامش نسبی به فضای انتخابات بازگشته است. حالا با اعلام آرای شورای نگهبان، کاندیدای نهایی انتخابات ریاست جمهوری مشخص شده و تقریباً چهره‌های اصلی رقابت برای همگان عیان است. هرچند بسیاری معتقدند که اصولگریان در روزگار افول خود به سر می‌برند و پیروزی روحانی در این انتخابات پیش‌بینی شده است اما با وجود تحلیل‌های کارشناسان در تایید عملکرد مثبت دولت روحانی، به نوعی یک نارضایتی اقتصادی در بین اقشار مختلف جامعه دیده و شنیده می‌شود و نارضایتی‌ای که به عقیده برخی ممکن است مهمترین رقیب روحانی در مسیر پیروزی انتخابات باشد. اما دکتر مازیار جفرودی، جامعه‌شناس سیاسی و استاد دانشگاه معتقد است که اعتراض‌ها و نارضایتی‌هایی که از جامعه شنیده می‌شود نشان می‌دهد که جامعه از حالت خمودگی و ناامیدی سابق در آمده و روح به جامعه بازگشته است. مازیار جفرودی فارغ‌التحصیل رشته علوم اجتماعی در مقطع دکترا است و به مدت ۴ سال در دانشکده فلسفه و علوم اجتماعی دانشگاه ماربورگ آلمان به عنوان استاد دانشگاه به تدریس پرداخت. او از سال ۸۴ به ایران بازگشت و از همین سال به عنوان استادیار در هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه گیلان مشغول به کار است. با دکتر مازیار جفرودی در خصوص فضای عمومی جامعه در انتخابات پیش‌رو به گفتگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

بعد از حواشی بسیاری که در فرآیند ثبت‌نام نامزدهای انتخاباتی شاهد بودیم، بالاخره کاندیدای نهایی و چهره‌های اصلی انتخابات ریاست جمهوری مشخص شدند. اما این‌بار بحث انتخابات پیش از آغاز فعالیت‌ها و در همان دوران نام‌نویسی کاندیدا داغ شد و بحث‌های زیادی در گرفت. در کل فضای انتخابات این دوره را چطور ارزیابی می‌کنید؟

به نظر من این فضا نسبت به چهار سال قبل تلطیف شده است و اکنون تا حدود زیادی می‌توان زدودن آن فضایی که در زمان احمدی‌نژاد ایجاد شده بود را دید. یعنی شاهد تحولاتی هستیم که خیلی بطئی است، یعنی نه به شکل پرطمطراق، نه به شکل طوفان‌های اجتماعی و نه به شکل انقلابی است بلکه به شکل بطئی و به شکل نهان تحولاتی صورت گرفته است و یک مقدار فضا را نسبت به ۴ سال گذشته نرم‌تر و آرام‌تر کرده است.

احزاب در جامعه ما نقش پررنگی ندارند و در غیاب احزاب توسعه‌یافتگی سیاسی اتفاق نخواهد افتاد و طبیعتاً مناظره و گفتمان عقلانی به معنای واقعی شکل نخواهد گرفت. اما به هر حال بعد از کش و قوس‌های فراوان مناظره‌های زنده انتخاباتی تصویب شد. به نظر می‌رسد مناظره‌ها در جهت‌دهی رای مردم تاثیر بسیاری داشته باشد. تحلیل شما از این موضوع چیست؟

بله من هم با شما هم نظر هستم. در ایران احزاب به شکل سنتی هرگز وجود نداشتند. منتهی ما سعی کردیم احزاب را به تقلید از کشورهای غربی در کشور شکل دهیم اما این احزاب به آن شکل که باید به جز مقاطع کوتاهی جا نیفتادند. هنوز هم همین‌طور است و این مسئله هرگز جبران نشده است. ولی من فکر می‌کنم درست است که احزاب به شکل سنتی در ایران وجود ندارند، اما اجتماعات وجود دارند، گرایشات سیاسی و جریان‌ها وجود دارند. و طبیعی است که این گرایشات بر روی جامعه نقش و نفوذ دارند. به هرحال مردم روزنامه می‌خوانند، اخبار را دنبال می‌کنند و جهت پیدا می‌کنند. یعنی همان کاری که عموم احزاب در کشورهای صنعتی انجام می‌دهند، در اینجا توسط محافل اجتماعی انجام می‌شود. بنابراین این بحثی که بعضاً در جامعه مطرح است که فقدان احزاب مانعی در جهت بسیج مردم و جهت‌دهی سیاسی است، من زیاد با این موضوع موافق نیستم. من فکر می‌کنم در ایران هم این جهت‌ها وجود دارد و نحوه رای دادن مردم هم نسبت به اوضاع حاکم بر کشور، بسیار متفاوت است. یعنی یک بار تمایلات چپ دارند یک بار تمایلات راست. و این موضوع هم آدم را یاد کشورهای اروپایی می‌اندازد. طبیعی است که در این شرایط هم مناظره‌های تلوزیونی که برآمده از همین جریان‌های سیاسی است بر روی جامعه نفوذ داشته باشد و به مردم جهت دهد.

وقتی فضای عمومی را مد نظر قرار می‌دهیم، به نوعی یک نارضایتی عمومی در جامعه دیده می‌شود. ولی وقتی پای صحبت‌ها و تحلیل‌های کارشناسان اقتصادی می‌نشینیم، اکثراً معتقدند که عملکرد اقتصادی دولت روحانی بی‌نظیر بوده است به خصوص با میراثی که از دولت قبل برایش به جا مانده بود.

بله دقیقاً همینطور است. البته من اقتصاددان نیستم بلکه فقط به عنوان یک شهروند نظر من این است که جامعه در دوران احمدی‌نژاد در یک سقوط کامل به سر می‌برد که این مسئله را ما در حوزه‌های مختلف شاهد بودیم. وضعیت اقتصادی تنها یک بُعد از این ماجرا بود و بُعد دیگر روابط بین‌الملل بود و غیره. شرایط به نوعی رقم خورد که جامعه به لحاظ روحی دچار سکون، خمودگی و ناامیدی شده بود. روح و روان جمعی به سمت تسلیم‌شدگی سوق پیدا کرده بود که طی ۴ سال گذشته این روحیه تغییر پیدا کرده است. همین که شما می‌بینید جامعه اعتراض می‌کنند و نارضایتی خود را بروز می‌دهند، یعنی شرایط تغییر کرده است. آدم زمانی نارضایتی خود را بروز می‌دهد که امید داشته باشد تا شرایط متحول شود. این امید اتفاق تازه‌ایست که اخیراً افتاده است و به نظر من روح به جامعه بازگشته است. حالا این روح باعث می‌شود مردم اعتراض کنند، درگیر مسائل شوند، نقد کنند و غیره. اما در زمان آقای احمدی‌نژاد جامعه در شوک به سر می‌برد، مات و مبهوت بود و نمی‌دانست به کدام سمت دارد می‌رود. احساس عدم امنیت جامعه را فرا گرفته بود و این احساس حالا از بین رفته است و دیگر نه تنها از آن خمودگی خبری است بلکه به نوعی این نارضایتی‌ها را می‌توان مصداق تحرک دوباره و بازگشت امید به جامعه تعبیر کرد. من از بُعد اقتصادی به مسئله نگاه نمی‌کنم بلکه گرایش من روانشناسی اجتماعی است و وقتی از بُعد روانشناسان اجتماعی به مسئله نگاه می‌کنم، می‌توانم بگویم که علیرغم تمام نارضایتی‌هایی که در جامعه وجود دارد، یک چیزی به جامعه بازگشته است که بسیار حایز اهمیت است؛ و آن چیزی جز روح نیست، روحی که از بین رفته بود.

دقیقاً همانطور که اشاره کردید، به نظر می‌رسد غالب اعتراض‌ها و نارضایتی‌های اقتصادی که در جامعه وجود دارد، فارغ از حقایق موجود است که کارشناسان بر آن تاکید دارند. انگار در این نارضایتی‌ها یک سری معیارهای روانشناسانه دخیل هستند. این دلایل به نظر شما چیست ؟

من فکر می‌کنم اولین دلیل این مسئله این است که ما شاهد یک شکاف در جامعه هستیم. این کارشناسان اقتصادی غالباً مثل ما افراد آکادمیک هستند. لزوماً من فکر نمی‌کنم ما آکادمیکین‌ها در همه‌ی زمینه‌ها نبض جامعه دستمان باشد. ما یک سری تئوری‌هایی داریم که در دانشگاه خوانده‌ایم ولی خیلی جاها من حس می‌کنم این فاصله با جامعه وجود دارد. یعنی توده مردم با قشر روشنفکران اجتماعی فاصله دارند اما این موضوع بدین معنی نیست که در جامعه ما شکل‌های دیگری از تئوری، در واقع تئوری‌هایی که با عمل در پیوند است، وجود نداشته باشد. اما در تئوری‌ای که با عمل در پیوند است، دانشگاه کمترِ جایی برای خود باز کرده است. اما در جامعه وجود دارد و ما حتی انعکاس آن را مثلاً در همین روزنامه اعتماد هم شاهد هستیم. من فکر نمی‌کنم در جامعه ما این فقط اقتصاددان‌ها باشند که تعیین‌کننده سمت و سوی اقتصادی جامعه باشند یا تجزیه و تحلیل‌هایشان

جوری باشد که خیلی فراگیر باشد و نقش تعیین کننده‌ای داشته باشد. ولی این به معنای فقدان یک نگاه اقتصادی که آکادمیک نیست اما در عین حال نافذ است باعث نقض آن نمی‌شود.

در نهایت آقای احمدی‌نژاد هم رد صلاحیت شد. اما به نظر می‌رسد هنوز احمدی‌نژاد حداقل در بخشی از جامعه می‌تواند تولید جاذبه داشته باشد. به نظر شما با واقعیت‌های موجود ۸ ساله‌ی دولت او، دلیل این امر چه می‌تواند باشد؟

من این نظر را ندارم. البته مسلماً در بخش‌هایی از جامعه می‌توانست جاذبه ایجاد کند و حتی رای قابل توجهی بیاورد اما نمی‌توانست پیروز انتخابات باشد. احمدی‌نژاد امروز قابل مقایسه نیست با احمدی‌نژادی که در مقابلِ آقای رفسنجانی انتخابات را برد. من شکی ندارم که احمدی‌نژاد اگر می‌آمد، قطعاً شکست می‌خورد. اما قطعاً همان‌طور که گفتید هنوز او جاذبه‌هایی در بخشی از جامعه دارد به خصوص از این جنبه که او یک تیپی را منعکس می‌کند که از یک طرف تحصیل‌کرده است و از طرف دیگر از قشرهای پایین اجتماع سر برآورده و از سمت دیگر عقده‌های روحی‌ای که در رفتار سیاسی و شخصیت او بارز است می‌تواند تاثیرگذاری داشته باشد. البته منظور از عقده‌های روحی نکته منفی نیست بلکه به عنوان یک نگاه عینی است. به هر حال این حالت‌ها در بخش قابل توجهی از مردم هم وجود دارد. او یکی از کسانی است که از این قشر برخاست و به این جایگاه رسید و همین عوامل هم باعث پیروزی‌اش در انتخابات قبلی شد. اما عملکرد ۸ ساله‌اش باعث شد که جنس نگاه‌ها به او تغییر کند. به هرحال مردم ایران روحیات صرفاً دنباله‌رو و وابسته ندارند بلکه تشخیص می‌دهند. حالا ایشان رد صلاحیت شد اما من فکر می‌کنم اگر او رد صلاحیت نمی‌شد و در رقابت با آقای روحانی قرار می‌گرفت، بدون شک شکست می‌خورد. و من ترجیح می‌دادم این اتفاق بیفتد تا اینکه رد صلاحیت شود.

فکر می‌کنید سرنوشت رای احمدی‌نژاد به کجا برسد؟

آقای احمدی‌نژاد در آن مقطع بود که مطرح شد و توانست نقش تعیین کننده ایفا کند و رئیس جمهور شود. اما الان آن دوره گذشته است. و الان شاید این پایگاه وجود داشته باشد اما در دراز مدت رو به زوال است و نقش تعیین کننده‌ای در آینده سیاسی ایران نخواهد داشت.

ما در دولت گذشته شاهد یک نوعی ادبیات پوپولیستی در فضای سیاسی بودیم که در مقاطعی بسیار هم تاثیرگذار بود. به نظر می‌رسد این جنس ادبیات فراگیر شده‌است و می‌بینیم که برخی از کاندیدا چنین رویه‌ای را در پیش گرفته‌اند. به نظر شما ادبیات پوپولیستی هنوز در جامعه ما کارکرد تاثیرگذار خودش را دارد؟

باید به این نکته توجه کنید که ادبیات پوپولیستی امروز که در شعارهای انتخاباتی کاندیدای جریان اصولگرا می‌بینیم، به نوعی تقلید از رویکرد احمدی‌نژاد است. این‌ها در واقع در گذشته زندگی می‌کنند. یعنی از ادبیاتی که ۸ سال پیش موفق شد، استفاده می‌کنند. البته این ادبیات تنها عامل موفقیت نبود بلکه در کنار آن دیگر فاکتورهایی از جمله ناامیدی بخش قابل توجهی از مردم از اصلاح‌طلبان هم بود که در آن مقطع آقای احمدی‌نژاد توانست برگ برنده خود را رو کند. ولی این‌ها دیگر مربوط به گذشته است و تقلید محسوب می‌شود. هیچ مقلدی به اندازه کسی که بانی و اصل بوده نمی‌تواند اعتبار و نفوذ کسب کند. این مسئله را همه کاملاً عیان می‌بینند که اگر احمدی‌نژاد لااقل در بیان و گفتمانش اصالتی داشت، این‌ها به نظر من فاقد همین اصالت هم هستند. و این نکته را مردم تشخیص می‌دهند و در آرایشان هم آن را نشان خواهند داد.

با توجه به فضای انتخابات، مشارکت عمومی را چطور ارزیابی می کنید ؟

من فکر می‌کنم از آنجایی که در این انتخابات پلاریزه نیست فکر نکنم مشارکت بیش از انتخابات‌های قبلی را شاهد باشیم. تصور من این است که احتمالاً باید در همان حد انتخابات قبلی مشارکت داشته باشیم نه بیشتر. اما پیش بینی من این است رای آقای روحانی از ۵۱ درصد ارتقاء پیدا خواهد کرد و حدس من این است که حتی بتواند دو سوم آرا را به خود اختصاص دهد.

خبر

جعفرزاده: دومین برنامه مناظره نشان داد که کاندیداها از حوزه فرهنگ شناخت ندارند

گیلان امروز– نماینده مردم رشت در مجلس شورای اسلامی با انتقاد از اینکه کاندیداها فاقد برنامه فرهنگی بودند، اظهار کرد: به عبارت دیگر مناظره روز گذشته مشخص کرد که در این حوزه کاندیداها آرزوهایی را مطرح می‌کنند و هیچ برنامه‌ای در هیچ زمینه‌ای برای ارائه ندارند.

به گزارش خانه ملت، غلامعلی جعفرزاده ایمن‌آبادی ضمن انتقاد از اینکه علیرغم اعلام قبلی مبنی بر محوریت فرهنگی در دومین مناظره انتخابات ریاست جمهوری، روز گذشته رنگ و بویی از حوزه فرهنگ در آن دیده نشد، گفت: دومین برنامه مناظره نشان داد که کاندیداها از حوزه فرهنگ شناخت ندارند و چنین امری زمینه تأثر مردم را فراهم کرده است.

نماینده مردم رشت در مجلس شورای اسلامی با انتقاد از اینکه کاندیداها فاقد برنامه فرهنگی بودند، اظهار کرد: به عبارت دیگر مناظره روز گذشته مشخص کرد که در این حوزه کاندیداها آرزوهایی را مطرح می‌کنند و هیچ برنامه‌ای در هیچ زمینه‌ای برای ارائه ندارند.

این نماینده مردم در مجلس دهم تصریح کرد: نباید فراموش کرد در زمانی که کاندیداهای فعلی ریاست جمهوری در عرصه های مختلف مسئولیت داشتند در حوزه فرهنگ هیچ اقدام موثر یا حمایتی نکردند یا شاهد کمرنگ بودن عملکردشان در این حوزه بودیم و این در حالیست که خوشبختانه دولت فعلی کارنامه خوبی در عرصه سینما، چاپ کتاب و موسیقی دارد.

وی با اشاره به محتوای برنامه مناظره ریاست جمهوری روز گذشته، تصریح کرد: باید به کاندیداهای دوازدهمین دوره ریاست جمهوری گفت که مردم دعوا نمی‌خواهد بلکه برنامه کاری می‌خواهند.

نایب رئیس فراکسیون مستقلین ولایی مجلس ضمن تاکید بر اینکه حوزه فرهنگ از اقتصاد نیز مهم‌تر است و به عبارتی دیگر یکی از اساسی‌ترین بخش‌ها تلقی می‌شود، خاطرنشان کرد: دومین برنامه مناظره با محوریت فرهنگ برای کسانی که ادعایی در این عرصه داشتند امتحان سختی بود که متاسفانه این افراد قبول نشدند.

نماینده مجلس لنگرود:

افزایش یارانه نقدی وعده غیرمنطقی است

گیلان امروز– عضو هیات رئیسه فراکسیون مستقلین ولایی مجلس شورای اسلامی با انتقاد از سطح مناظره های انتخاباتی عنوان کرد: با توجه به بدهی دولت، وعده افزایش یارانه نقدی از سوی کاندیدای ریاست جمهوری غیر منطقی است.

مهرداد لاهوتی با انتقاد از وعده های انتخاباتی از جمله افزایش یارانه نقدی، عنوان کرد: چنین وعده های غیر عملی در گام اول به ضرر کاندیدای مطرح کننده است، چرا که با توجه به شرایط اقتصادی چنین وعده ای هرگز قابلیت اجرایی ندارد.

نماینده مردم لنگرود در مجلس دهم شورای اسلامی ادامه داد:تلاش مجلس بر این است که یارانه نقدی به دهک های درآمدی پایین پرداخت شود و به مرور زمان دهک ها بالا یارانه دریافت نکنند، هدف از اجرا این قانون کاهش میزان مصرف انرژی بود.

وی گفت: در شرایطی که به دنبال قطع یارانه اقشار پر درآمد هستیم طرح افزایش یارانه نقدی از سوی کاندیداها وعده غیر منطقی و غیر عملی است.

این نماینده مجلس با انتقاد از سطح مناظره ها و بحث های انتخاباتی در بین کاندیداهای ریاست جمهوری عنوان کرد: طرح چنین مسائلی در ایام انتخابات، نشان می دهد چرا افراد عادی جامعه در انتخابات ریاست جمهوری اعلام کاندیداتوری کردند، وقتی این افراد حل مشکلات کشور را با پرداخت پول و یارانه می بینند، افراد عادی نیز خود را در سطح ریاست جمهوری می دانند.

لاهوتی با بیان اینکه برای پیشرفت کشور باید راه حلی جز پرداخت یارانه در نظر گرفت، گفت: این اینکه مردم را حقوق بگیرد دولت کنیم، کار درستی نیست و از عهده هر فردی بر می آید، این در حالی است که انتظار داریم افرادی روی کار بیایند که کشور را از زیر بار بدهی نجات دهند.

این نماینده مجلس عنوان کرد: در حال حاضر کشور هزار و صد هزار میلیارد تومان بدهی دارد و برای افتتاح ۵ هزار پروژه به هزار میلیارد تومان بودجه نیاز دارد در چنین شرایطی وعده افزایش یارانه به حل مشکلات کمک نمی کند.

وی گفت: از سوی دیگر در شرایطی قرار داریم که شرایط اقتصادی راه گشای مسائل سیاسی است و ما در فضای سیاست بین المللی تا نیمه راه حرکت کرده ایم و باید فردی روی کار بیاید که بتواند در فضای بین المللی نیز گام هایی بردارد، در این وضعیت انتظار داریم کاندیداها با جدیت بیشتری به طرح مسائل کشور نگاه کنند.

عضو هیات رئیسه فراکسیون مستقلین ولایی مجلس شورای اسلامی اظهار داشت: کشور با مشکلاتی چون فقر، بیکاری، آسیب های اجتماعی و غیره مواجه است، بنابراین کاندیداها از برنامه های خود برای حل این مسائل دفاع کنند.